

IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija apie stebuklingą žvejybą simbolizuoja Bažnyčios pergalę, žodžių, mūsų Viešpaties pasakytų Petruui, jog jis bus žmonių žvejys, išsipildymą.

„Gyvenimo kovose ir kančiose pasitikėk Dievu“ – tokia pagrindinė šios dienos Mišių mintis. Šv. Paulius mums primena, kad ši kova ir kentėjimai yra laikini; jie yra mūsų, taip pat ir visos kūrinių, būklės žemėje pasekmė, laukimo būseną, kol ateis paskirtoji diena, kai pasauliui bus apreikšta Dievo sūnų šlovė. O kol kas Dievas ateina į pagalbą; Jis mus guodžia, atleidžia ir padeda atsikelti, kai suklumpame.

Introitus

Ps. 26, 1 et 2. Dóminus illuminatio mea, et salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo? Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et ceci-dérunt.

Ps. 26, 3. Si consístant advérsus me castra: non timébit cor meum.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine: ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; et Ecclésia tua tranqúilla devotióne lætétur. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Romános. (Rom. 8, 18–23)

Fratres: Exístimo, quod non sunt condígnæpassiões huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ,

Introitas

Ps 26, 1 ir 2. Viešpats mano šviesa ir mano išgelbėjimas – ko turėčiau bijotis? Viešpats – manoji gyvenimo gynėjas – dėl ko drebėsiu? Manieji priešai, kurie mane engia, silpsta ir žūva.

Ps 26, 3. Jei prieš mane stos kariavos, manoji širdis nebijos.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, duok mums, kad ir pasaulio vyksmas pagal Tavąją tvarką būtų mūsų labai taikingai kreipiamas, ir Tavoji Bažnyčia romiu dievotumu džiaugtųsi. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams. (Rom 8, 18–23)

Broliai: Aš manau, jog šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri mumyse bus apreikšta. Kūrinija su ilgesiu laukia,

revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subiécta est, non volens, sed propter eum, qui subiécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiόνis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum áutem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémmus, adoptiόνem filiórum Dei exspectántes, redemptiόνem córporis nostri: in Christo Iesu Dómino nostro.

Graduale

Ps. 78, 9 et 10. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum? **V.** Ádiuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 9, 5 et 10. **V.** Deus, qui sedes super thronum, et iúdicas æquitátem: esto refúgium páuperum in tribulatióne. Alleluia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. (Luc. 5, 1–11)

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Iesum, ut audírent verbum Dei, et

kada bus apreikšti Dievo vaikai. Mat kūrinių buvo pajungta tuštybei, – ne savo noru, bet pavergėjo valia, – su viltimi, kad ir pati kūrinija bus išvaduota iš pragaišties vergovės ir įgis Dievo vaikų garbės laisvę. Juk mes žinome, kad visa kūrinija iki šiol tebedūsauja ir tebesikankina. Ir ne tik ji, bet ir mes patys, kurie turime dvasios pradmenis, – ir mes dejuojame, laukdami įvaikinimo ir mūsų kūno atpirkimo Kristuje Jėzuje mūsų Viešpatyje.

Gradualas

Ps 78, 9 ir 10. Būk gailestingas, Viešpatie, mūsų nuodėmėms, kad niekada nesakytų tautos: „Kurgi yra jūsų Dievas?“ **V.** Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėtojai; ir dėl savojo vardo garbės, Viešpatie, išlaisvink mus.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 9, 5 ir 10. **V.** Viešpatie, kuris sėdi soste ir įgyvendini teisingumą, būk vargšų prieglobstis negandoje. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 5, 1–11)

Anuo metu: kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis

ipse stabat secus stagnum Genézareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatóres àutem descénderant, et lavábant rétia. Ascéndens àutem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit àutem loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi: Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo àutem tuum laxábo rete. Et cum hoc Fecíss ent, conclusérunt píscium multítúdinem copiósam: rumpebátur àutem rete eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent, et adiuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pæne mergeréntur. Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génuá Iesu, dicens: Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, et omnes, qui cum illo erant in captúra píscium, quam céperant: simíliter àutem Iacóbum et Ioánnem, fílios Zebedæi, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Iesus: Noli timére: ex hoc iam hómnes eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt eum.

Offertorium

Ps. 12, 4–5. Illúmina óculos meos,

stovėjo prie Genezareto ežero ir pamatė dvi valtys, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simonas, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valtys. Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui.“ Simonas jam atsakė: „Mokytėjau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus.“ Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtys, kad jos kone skendo. Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę; taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi.“ Išvilkę į krantą valtys, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

Ofertorijus

Ps 12, 4–5. Apšviesk manąsias akis,

ne unquam obdórmiam in morte: nequándo dicat inimícus meus: Præ-válui advérsus eum.

Secreta

Oblatióibus nostris, quæsumus, Dómine, placáre suscéptis: et ad te nostras étiam rebélles compéllé propítius voluntátes. Per Dóminum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens, æterne Deus: Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes: Sanctus.

Communio

Ps. 17, 3. Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et libe-rátor meus: Deus meus, adiutor

kad niekada neužmigčiau mirtyje; kad niekada nesakytų mano priešas: „Įveikiau jį!“

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, mūsų atnašas priėmęs, būki permaldautas ir mūsų maištingas valias maloningai palenk sau. Per mūsų Viešpatį...

Švenčiausiosios Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Ps 17, 3. Viešpats mano atrama ir mano prieglobstis, ir manasis išlaisvintojas; mano Dievas, mano pagal-

meus.

Postcommunio

Mystéria nos, Dómine, quæsumus, sumpta puríficent: et suo múnere tueántur. Per Dóminum nostrum...

| bininkas.

Postkomunija

Prašome, Viešpatie, lai priimtos paslaptys mus apvalo ir savo veikimo jèga mus apsaugo. Per mūsu Viešpatį...